

Práce zkoumá utváření obrazu národních dějin Albánců během albánského národního hnutí. Zkoumané období je vymezeno rokem 1854, kdy Johann Georg von Hahn publikoval Albánská studia, a vyhlášením albánské nezávislosti roku 1912. Cílem práce je seznámit čtenáře se strukturou albánského historického narativu v jeho romantické fázi s použitím obsahové analýzy prací sedmi předních představitelů albánského národního hnutí: Jeronima de Rady, Pashka Vasy, Thimiho Mitka, Spira Rista Dineho, Samiho Frashëriho, Naima Frashëriho a Janiho Vreta. Vysvětlena je časová linie historického příběhu, pohled na roli náboženství a náboženských obcí. Práce dále popisuje utváření panteonu hrdinů albánských dějin a pohledu na sousední národy. Konstrukt historického narativu je zasazen do kontextu počátků vědeckého bádání o dějinách Albánců. Čtenář je také pro lepší pochopení stručně seznámen s vývojem hlavních myšlenek albánského národního hnutí na pozadí zásadních historických momentů. K práci jsou přiloženy stručné biografie vybraných představitelů hnutí.